

ΕΤΟΣ 52ον

12 Σεπτεμβρίου 2004

ΑΡΙΘ. ΦΥΛ. 37 (2676)

Η ΣΩΤΗΡΙΑ ΤΟΥ ΚΟΣΜΟΥ

«Οὕτω γάρ ἠγάπησεν ὁ Θεὸς τὸν κόσμον»

Ὁ Θεὸς Πατέρας «δὲν ἀπέστειλε τὸν Υἱὸ Αὐτοῦ στὸν κόσμον γιὰ νὰ κρίνει τὸν κόσμον, ἀλλὰ γιὰ νὰ σωθεῖ ὁ κόσμος δι' Αὐτοῦ». Αὐτὸ τὸ λόγο ἀκούσαμε σήμερα στὴν εὐαγγελικὴ περικοπὴ πού ἀναγνώστηκε μέσα στὴ Θεία Λειτουργία. Ὁ σταυρικὸς θάνατος τοῦ Κυρίου εἶναι τὸ μέγα μυστήριό τῆς θείας φιλοφροσύνης, τὸ ἐνέχυρο τῆς θείας εὐσπλαχνίας καὶ σωτηρίας, ἡ πιὸ γήινη καὶ ψηλαφητὴ εἰκόνα τοῦ οὐράνιου σταυροῦ τῆς ἀγάπης. Τὸ κήρυγμα τῆς Ἐκκλησίας, πού δὲν εἶναι μιὰ ἰδεολογία ἢ μιὰ φιλοσοφία, ἀλλὰ μιὰ πραγματικὴ ἱστορία, εἶναι ὁ πραγματικὸς καὶ ἱστορικὸς θάνατος τοῦ Θεοῦ, πού φέρνει ἀκριβῶς τὴν πραγματικὴ καὶ ἱστορικὴ ἀνάσταση τοῦ ἀνθρώπου.

Ἡ μεγάλη χαρὰ

«Ἰδοὺ γάρ διὰ τοῦ Σταυροῦ χαρὰ ἐν ὅλῳ τῷ κόσμῳ». Γιὰ τοῦτο ὁ Ἀπόστολος Παῦλος «κηρύσσει Χριστὸν ἐσταυρωμένον» (Α΄ Κορ. 2, 2·1, 23) καὶ καυχᾶται «ἐν τῷ σταυρῷ τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ» (Γαλ. 6, 14).

Ἔτσι, γιὰ νὰ δείξουμε τὴν ἀγάπη μας στὸν Κύριο, κάνουμε τὸ σημεῖο τοῦ Σταυροῦ. Ὑμνοῦμε καὶ δοξάζουμε «τὸ μακάριον ξύλον», τὸ ξύλον τῆς ζωῆς τὸ καινὸ, πού ἐπάνω σ' αὐτὸ ἀπέθανε ὁ Βασιλεὺς τῆς Δόξης γιὰ νὰ σκορπίσει αἰώνια ζωὴ σ' ὅλοκληρὴ τὴν κτίση. Ὁ Σταυρὸς τοῦ Χριστοῦ εἶναι τὸ κορυφωμὰ μαζὶ καὶ τὸ κλειδί τῆς εὐαγγελικῆς ἱστορίας. Ἡ Ἐκκλησία ψάλλει τὴ δύναμη τοῦ Σταυροῦ: «ἡ ἀήττητος καὶ ἀκατάλυτος καὶ θεία δύναμις τοῦ τιμίου καὶ ζωοποιοῦ Σταυροῦ μὴ ἐγκαταλείψει με τὸν ἁμαρτωλόν».

Ὁ σταυρικὸς θάνατος εἶναι τὸ Πάσχα τῆς Καινῆς Διαθήκης. Ὁ σταυρικὸς θάνατος εἶχε ἀποτέλεσμα ὄχι γιατί ἀπέθανε κάποιος ἀθῶος, ἀλλὰ γιατί ἐκεῖνος πού ἀπέθανε ἦταν ὁ σαρκωμένος Κύριος. «Χρειασθήκαμε ἓνα σαρκωμένο Θεό· ἀπέθανε ὁ Θεὸς γιὰ νὰ μπορέσουμε νὰ ζήσουμε ἐμεῖς», γιὰ νὰ χρησιμοποιήσουμε μιὰ τολημρὴ φράση τοῦ Ἁγίου Γρηγορίου τοῦ Ναζιανζινοῦ (Λόγος 45, 28).

Ζυγὸς δικαιοσύνης καὶ κρίσεως

Ὅλοι οἱ ἄνθρωποι βρισκόμαστε γύρω ἀπὸ τὸ Χριστὸ ἐπάνω στὸ σταυρὸ μας,

ΤΟ ΕΥΑΓΓΕΛΙΟ ΤΗΣ ΚΥΡΙΑΚΗΣ (Ίωάν. γ' 13-17)
«Ίνα σωθῆ ὁ κόσμος δι' αὐτοῦ»

*Εἶπεν ὁ Κύριος· Οὐδεὶς ἀναβέβηκεν εἰς τὸν οὐρανόν, εἰμὴ ὁ ἐκ τοῦ οὐρανοῦ καταβάς, ὁ Υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου, ὁ ὢν ἐν τῷ οὐρανῷ. Καὶ καθὼς Μωσῆς ὑψώσε τὸν ὄφιν ἐν τῇ ἐρήμῳ, οὕτως ὑψωθῆναι δεῖ τὸν Υἱὸν τοῦ ἀνθρώπου, ἵνα πᾶς ὁ πιστεύων εἰς αὐτὸν μὴ ἀπόληται, ἀλλ' ἔχη ζωὴν αἰώνιον. **Οὕτω γὰρ ἠγάπησεν ὁ Θεὸς τὸν κόσμον,** ὥστε τὸν Υἱὸν αὐτοῦ τὸν μονογενῆ ἔδωκεν, ἵνα πᾶς ὁ πιστεύων εἰς αὐτὸν μὴ ἀπόληται, ἀλλ' ἔχη ζωὴν αἰώνιον. Οὐ γὰρ ἀπέστειλεν ὁ Θεὸς τὸν Υἱὸν αὐτοῦ εἰς τὸν κόσμον, ἵνα κρίνῃ τὸν κόσμον, ἀλλ' ἵνα σωθῆ ὁ κόσμος δι' αὐτοῦ.*

στό σταυρό τῶν δοκιμασιῶν καί τοῦ πόνου μας. Ἐκεῖνο ὅμως πού διακρίνει τοὺς ἀνθρώπους δέν εἶναι ἡ ἀμαρτωλότητα καὶ ἡ καθαρότητα, ἀλλῆλῃ ἡ σχέση μέ τό Χριστό καί τό Σταυρό τοῦ Χριστοῦ. Ἔτσι ὁ Σταυρός τοῦ Κυρίου γίνεται ζυγός δικαιοσύνης, ὅπως θαυμάσια ψάλλῃ ἡ Ἐκκλησία μας.

«Ὁ Πατήρ... τήν κρίσιν πᾶσαν δέδωκε τῷ Υἱῷ.. ὅτι Υἱὸς Ἀνθρώπου ἐστὶ» (Ίωάν. 5,22 καί 27). Εἰς τί ὅμως συνίσταται ἡ κρίση αὕτη; Εἰς τό ὅτι Αὐτός κατέδειξε ὅτι ἡ τήρηση τῶν ἐντολῶν τοῦ Πατρός εἶναι δυνατή γιά τόν ἄνθρωπο, καί τοῦτο μάλιστα ὑπό ὁποιοσδήποτε συνθήκες, τίς ὁποῖες μόνο στόν κόσμο αὐτό δυνάμεθα νά συναντήσουμε. Ἐπί αἰῶνες ἐπαναλαμβάνονται οἱ λόγοι τοῦ Κυρίου, ἀλλῆλῃ δέν βρίσκουν τήν ὀφειλόμενη ἀπήκηση στίς ἀπολιθωμένες καρδιές, στήν ἀδιάφορη γιά τά πνευματικά σκέψη. Καί ὅμως οἱ λόγοι αὐτοί εἶναι σωτήρια ἀποκάλυψη τῆς ἀγάπης τοῦ Θεοῦ πρός ἐμᾶς.

Ὁ ἄνθρωπος κρίνεται ἀπό τή στάση του ἀπέναντι στό σταυρό τοῦ Χριστοῦ, τῆ φιλία ἢ τῆ βλασφημία του. Ἔνα τροπάριο τῆς Ἐνάτης Ὡρας γράφει θαυμάσια: «Ἐν μέσῳ δύο ληστῶν ζυγός δικαιοσύνης εὐρέθη ὁ σταυρός Σου· τοῦ μὲν καταγομένου εἰς ἄδην τῷ βάρει τῆς βλασφημίας, τοῦ δέ κουφιζομένου πταισμάτων εἰς γνῶσιν θεολογίας».

Ὁ Σταυρός τοῦ Κυρίου ὑπενθυμίζει σέ ὅλο τόν κόσμο καί σέ μᾶς ὅτι, ὅταν διαλέξουμε τό Σταυρό ὡς τρόπο τῆς ζωῆς μας, ὡς πολίτευμα τοῦ ἐκκλησιαστικοῦ μας βίου, τότε ἔχουμε καί τήν Ἀνάσταση. Τότε ἔχουμε τήν ἀληθινή μας ἐλευθερία, τήν ἀληθινή ἀνάπαυσή μας μέσα στήν ἀγάπη τοῦ Θεοῦ καί τήν ἀγάπη τῶν ἀδελφῶν μας, τήν ἀληθινή εἰρήνη τῆς ψυχῆς. Καί ὅταν περιστάσεις καί θλίψεις καί ἀνάγκες μᾶς κυκλώνουν, ὑψώνουμε τά μάτια τῆς ψυχῆς μας καί ἀτενίζουμε μέ πίστη τό Σταυρό τοῦ Χριστοῦ μας. Καί μέ ἐλπίδα προχωροῦμε. Σταυρωμένοι καί ἀναστημένοι. Συσταυρωμένοι καί συναναστημένοι μέ τόν Ἰησοῦ Χριστό.

Πορευόμενοι πρός τήν ἑορτή τῆς Ὑψώσεως τοῦ Τιμίου Σταυροῦ, ἄς ὑψώσουμε καί τά δικά μας βλήματα ἐπάνω στό Γολγοθᾶ καί ἄς ἀναφωνήσουμε: «Μνήσθητί μου, Κύριε, ἐν τῇ βασιλείᾳ Σου».

† Ὁ Φ. Ἀ.

Μετάφραση τῆς Εὐαγγελικῆς περικοπῆς

Εἶπεν ὁ Κύριος: «Κανείς δέν ἀνέβηκε εἰς τόν οὐρανόν, παρά ἐκεῖνος πού κατέβηκε ἀπό τόν οὐρανόν, ὁ Υἱός τοῦ ἀνθρώπου, ὁ ὁποῖος εἶναι εἰς τόν οὐρανόν. Ὅπως ὁ Μωϋσῆς ὕψωσε τό φίδι εἰς τήν ἔρημον, ἔτσι πρέπει νά ὑψωθῇ ὁ Υἱός τοῦ ἀνθρώπου, ὥστε καθένας πού πιστεύει εἰς αὐτόν νά μή καθῆ, ἀλλά νά ἔχη ζωὴν αἰώνιον. **Διότι τόσον πολὺ ἀγάπησε ὁ Θεός τόν κόσμον,** ὥστε ἔδωκε τόν Υἱόν του τόν μονογενῆ, διὰ νά μή καθῆ ὁποῖος πιστεύει εἰς αὐτόν, ἀλλά νά ἔχη ζωὴν αἰώνιον. Διότι δέν ἔστειλε ὁ Θεός τόν Υἱόν του εἰς τόν κόσμον, διὰ νά καταδικάσῃ τόν κόσμον, ἀλλά διὰ νά σωθῆ ὁ κόσμος δι' αὐτοῦ».

(Ἐκ τῆς μεταφράσεως τῆς Καινῆς Διαθήκης τῶν ἀειμνήστων καθηγ. Β. Βέλλα, Ἀρχιμ. Εὐ. Ἀντωνιάδου, Ἀμ. Ἀληβιζάτου, Γερ. Κονιδάρη, Ἔκδ. ΑΠΟΣΤΟΛΙΚΗΣ ΔΙΑΚΟΝΙΑΣ).

ΠΑΡΑΔΕΙΓΜΑ ΧΡΙΣΤΙΑΝΙΚΗΣ ΜΕΓΑΛΟΨΥΧΙΑΣ ΚΑΙ ΑΝΤΟΧΗΣ

«Ἄλλη φορά πάλι παρουσιάστηκε στόν Θεόδωρο Κολοκοτρώνη κάποιος γιά μιὰ ἐκδούλευση. Νόμιζε πῶς δέ θά τόν θυμηθεῖ ὁ Στρατηγός καί φοροῦσε τόν ὀλόχρυσο ντουλαμά τοῦ ἀδελφοῦ τοῦ Στρατηγοῦ, πού τόν εἶχε σκοτώσει πρὶν τό 1821 βαλμένος ἀπό τοὺς Τούρκους. Ὁ Γέρος τοῦ Μωριά γνώρισε ἀμέσως τό φόρεμα κι ἀναστέναξε ἤσυχα, ἐνῶ τήν ἴδια στιγμή ἔδινε τό λόγο του στό φονιά ὅτι θά τακτοποιήσει τό ζήτημά του. Ἔτυχε ὅμως ὁ ἥρωας νά ἔναι στό τραπέζι καί τόν κράτησε νά φᾶνε. Καί κάθε φορά πού ἐρχότανε στό σπίτι του τόν καλοδεχότανε καί τόν δειπνοῦσε.

Ἡ μάνα ὅμως τοῦ Θεοδ. Κολοκοτρώνη δέ βαστοῦσε βλέποντας τό φόρεμα καί τό φονιά τοῦ παιδιοῦ της κι εἶπε στό Στρατηγό μέ πόνο βαθύ.

–Παιδί μου, καί στό τραπέζι μας θά τότε βάνεις τό φονιά τοῦ παιδιοῦ μου;

–Σῶπα, μάνα! εἶπε ὁ Στρατηγός. Αὐτό εἶναι τό καλύτερο μνημόσυνο τοῦ σκοτωμένου»!

(Κων/νου Οἰκονόμου, «Ἀνέκδοτα» Θ. Κολοκοτρώνη)

12 Σεπτεμβρίου 2004: ΚΥΡΙΑΚΗ ΠΡΟ ΤΗΣ ΥΨΩΣΕΩΣ

Ἀπόδοσις τῆς ἑορτῆς τοῦ γενεθλίου τῆς Θεοτόκου. Αὐτονόμου ἱερομάρτυρος († 313). Τῶν ἐν τῇ Μικρασιατικῇ καταστροφῇ (1922) ἀναιρεθέντων ἱερομαρτύρων καί ἔθνομαρτύρων.

Ἦχος: πλ. β' – Ἑωθινόν: Δ' – Ἀπόστολος: Γαλ. ζ' 11-18 – Εὐαγγέλιον: Ἰωάν. γ' 13-17.

Ἡ ΕΠΟΜΕΝΗ ΚΥΡΙΑΚΗ: 19 Σεπτεμβρίου, Μετά τήν Ὑψωσιν.

Ἀπόστολος: Γαλ. β' 16-20 – Εὐαγγέλιον: Μάρκ. ν' 34 - θ' 1.

ΤΟ ΤΕΛΕΥΤΑΙΟ ΓΡΑΜΜΑ ΤΟΥ ΣΜΥΡΝΗΣ ΧΡΥΣΟΣΤΟΜΟΥ ΠΡΟΣ ΤΟ ΟΙΚΟΥΜΕΝΙΚΟ ΠΑΤΡΙΑΡΧΕΙΟ

...Εἶνε περιττόν νά σημειώσω ἐνταῦθα, διότι ὅλοι ἔχομεν πικροτάτην αἰματηράν πείραν τῶν ἀλλεπαλλήλων καί συνεχῶν καί ἀναποφεύκτων σφαγῶν, δι' ὧν σημειοῦται πανταχοῦ ἡ διάβασις τῶν Τούρκων εἴτε ὡς ἠττημένων εἴτε ὡς νικητῶν.

Δυστυχῶς, ὅλος καί ὁ ὑπαίθριος τῶν χωρίων καί ὁ ἀστικός τῶν πόλεων Ἑλληνικός πληθυσμός διατελεῖ παντελῶς ἄοπλος χάρις εἰς τὰ αὐστηρά καί ὄντως δρακόντεια μέτρα, ἅτινα κατ' αὐτοῦ ἐλήφθησαν, ἀφ' οὗ ὑπό τῆς Ἑλλάδος Ἄρμοσθείας οὐδ' εἰς αὐτήν τήν ἐπί ἄλλαις χρῆσταῖς ἐλπίσι ἰδρυθεῖσαν ἐν Σμύρνῃ Ἑλληνικήν Μικρασιατικήν Ἄμυναν ἐπετράπη νά ἀγοράσῃ καί φέρῃ ὄπλα καί ἐξοπλίση πολιτοφυλακάς πρὸς ἀναπέρωσιν τοῦ καταπεπωκότως φρονήματος τῶν ἡμετέρων καί προστασίαν τῆς ζωῆς τῶν πολιτῶν τοῦλάχιστον ἀπὸ τὰς συμμορίας καί τὰ ἄτακτα Τουρκικά σίφη· καί θά συμβῆ διὰ τόν λόγον τοῦτον τό πρωτάκουστον φαινόμενον νά παραδοθῆ εἰς τήν σφαγὴν καί τόν ὀλεθρον ὀλόκληρος ἑκατοντάδων χιλιάδων Ἑλληνικός πληθυσμός, χωρὶς νά δυνηθῆ νά ἀντιτάξῃ ἀξιοχρεῶν τινά ὑπὲρ τῆς ζωῆς του ἔστω καί πρόσκαιρον ὀλίγων ἡμερῶν ἢ ὥρων ἄμυναν, μέχρις οὗ τοῦλάχιστον παρέμβωσιν αἱ Εὐρωπαϊκαὶ Δυνάμεις καί σώσωσι τήν κατάστασιν.

Τῶν πραγμάτων ἐπὶ ξυροῦ ἀκμῆς καί ἐν οὗτω κρισίμῳ σημείῳ εὐρισκομένων, ὅλων τὰ ἀπέλπιδα ὄμματα στρέφονται καί πάλιν πρὸς τὴν Μητέρα Ἐκκλησίαν καί ἰκετεύομεν πάντες τὴν Ἑμετέραν Θειοτάτην Παναγιώτητα, ὅπως ἐν τῇ ἀξιοχρέῳ Αὐτῆς μερίμνῃ προβῆ ἐπείγοντως καί ἀποτελεσματικῶς εἰς τὰ κατάλληλα παρά τοῖς ἐν Κωνσταντινουπόλει Ἑπάτοις Ἄρμοσταῖς πρὸς σωτηρίαν τῶν εἰς ἔσχατον κίνδυνον σφαγῆς καί ὀλέθρου εὐρισκομένων χιλιάδων Χριστιανῶν τέκνων Της σοβαρὰ μέτρα...

Ἐν Σμύρνῃ τῇ 19ῃ Αὐγούστου 1922

† Ὁ Σμύρνης Χρυσόστομος

«ΦΩΝΗ ΚΥΡΙΟΥ», ἑβδομαδιαῖο φύλλο ὀρθοδόξου πίστεως καί ζωῆς τῆς «Ἀποστολικῆς Διακονίας τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος». Ἰαοῦ 1, 115 21 Ἀθήνα. Ἐκδότης - Διευθυντής: Ἐπίσκοπος Φαναρίου Ἀγαθάγγελος. Σύνταξις, τηλ. 210.7272.331. Διευκρίτισις, τηλ. 210.7272.388. Ὑπὸ τῶν ἱερῶν ναῶν διανέμεται δωρεάν. Ἐκ τοῦ Τυπογραφείου τῆς Ἀποστολικῆς Διακονίας.

Ἡ «ΦΩΝΗ ΚΥΡΙΟΥ» σ' ὅλο τὸν κόσμον μέσω Ἴντερνετ: <http://www.apostoliki-diakonia.gr>